

РЕШЕНИЕ

№ 24590

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7123** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „ИМПАКТ АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Т. Г., действащ чрез адв. Т. Т., срещу Решение № 32-859919/20.05.2024г., издадено от директор на ТД Митница Б. /при заместване/, с което е определена нова митническа стойност на употребяван пътнически автомобил марка Ф., модел П., деклариран с митническа декларация MRN 21BG001008035634R8/25.05.2021г., и дружеството е задължено да доплати публични държавни вземания, както следва: мито в размер на 467,09 лв. и ДДС в размер на 1027.60 лв.

Жалбоподателят счита, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като е издадено от некомпетентен орган, при неправилно приложение на материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорва се достоверността на получената електронна информация от канадските митнически власти. Прави се оплакване, че решението е връчено на дружеството три години и един месец след осъществения внос, което е в нарушение на тригодишния срок по чл.103 от Регламент № 952/2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Поддържа се, че митническите органи не са спазили процедурата по чл.140, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 2015/2447, а директно подменят договорната стойност по чл.70, пар.1 от Митническия кодекс на съюза /МКС/ с друга договорна стойност на същото основание без доказателства и на база недоверна

информация. Жалбоподателят счита, че ако според митническите органи декларираната митническа стойност не се потвърждава, те е следвало да приложат чл.140, пар.2 от Регламент за изпълнение № 2447/2015 и митническата стойност да бъде определена по някой от вторичните методи. Излагат се доводи, че митническият орган е основал решението си не на факти, а на съмнения, което е довело до немотивираност на решението. Излагат се доводи, че не е доказана основателността на съмнението на митническите органи в декларираната митническа стойност на автомобила, а оттам – за промяната на договорната стойност. Твърди се, че са нарушени редица принципи на административното производство – чл.7, чл.12, чл.13, както и чл.35 от АПК. Иска се отмяна на оспореното решение, както и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Представя писмени бележки.

Ответникът - директорът на ТД Митница Б., представляван от юрисконсулт К., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Подробни доводи излага в писмени бележки. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбоподателят „ИМПАКТ АУТО“ ЕООД е подал на 25.05.2021 г. в МБ Свободна зона Б. митническа декларация /МД/ с MRN 21BG001008035634R8 за режим допускане за свободно обращение на употребяван пътнически автомобил - катастрофирал, марка Ф., модел П.; шаси: 1VWBS7A30FC080506. Като държава на изпращане/износ е посочена К.. Декларирана е митническа стойност на стоката в размер на 1 918.75 лв. на база фактурна стойност от 1485 CAD, съгласно приложена фактура № RA-E21032901/29.03.2021г., издадена от „9396-9053 QUEBEC INC., 7405C rue Verite Pierrefonds QS H9J3R9, К.. Декларираното условие на доставка е CFR – стойност и навло“. Заплатените държавни вземания, изчислени въз основа на декларираната митническа стойност, са: мито -191.88 лв. и ДДС – 422.13 лв.

С писмо вх. № 32-441111/16.12.2022г. на Централното митническо управление канадските митнически власти са предоставили информация за превозни средства, декларирани за износ от К. с местоназначение ЕС. Информацията включва извадка от Канадската система за деклариране на износа /CERS/.

След препращане на получената информация в териториалните дирекции на Агенция „Митници“ директорът на ТД Митница Б. е извършил последваща проверка на посочената по-горе митническа декларация, данните от която са сравнени с данните от канадските митнически власти.

При съпоставка между данните в MRN 21BG001008035634R8/25.05.2021г. и канадската система за деклариране на износа е установено пълно съответствие по отношение на стоката - автомобил Ф. П. с шаси: 1VWBS7A30FC080506, контейнера, с който тя е превозена – контейнер № FFAU1527540, както и съответствие в номера на износната митническа декларация, а именно CAED [банкова сметка], която фигурира в морската товарителница с № HLCUMTR210336734, представена при вноса на стоката.

Констатирано е обаче несъответствие в цената на автомобила при декларирането за режим допускане за свободно обращение /1485 CAD/ и цената, посочена при износа от К. /5100 CAD/.

Във връзка с посочената информация и възникнали съмнения относно реално платената или подлежаща на плащане цена на автомобила, с писмо рег. № 32-51344/15.02.2023 г. са изискани от жалбоподателя данни за техническото състояние на превозното средство към датата на митническото оформяне, снимки на автомобила към същия период, фактури за извършени ремонтни дейности и всякаква друга информация или документи в подкрепа на декларираната митническа стойност. В отговор лицето е предоставило: S. [ЕГН] за изходящ валутен превод за сумата от 5 111 CAD, относим за 3 бр фактури и дневник за сметка 304/1 за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г. След като са констатирани, че в условията на плащане по приложената към MRN 21BG001008035634R8 фактура е вписано „prepayment“ /предплащане/, а в представения банков превод не е вписана дата и не може да бъде установено, че това е предплащане, митническите органи са приели, че вносителят не е представил доказателства в потвърждение на декларираната цена на стоката. С оглед на това, с писмо № 32-80424/28.02.2023 г. дружеството е уведомено на основание член 22, параграф 6, във връзка с член 29 от МКС и чл. 8, параграф 1 от ДР, че предстои издаването на решение, с което ще бъде определена нова митническа стойност на автомобила и мотивите за това, като му е предоставена възможност да изрази становище.

На 20.05.2024г. И. Д. Д., действаща в качеството на директор на ТД Митница Б., издала процесното Решение № 32-859919/20.05.2024г., с което е определена нова митническа стойност отказал да приеме митническата стойност на стоката – употребяван пътнически автомобил - катастрофирал, марка Ф., модел П.; шаси: 1VWBS7A30FC080506, в размер на 6 589,66 лв. на основание чл.74, параграф 3 от Регламент 952/2013 г.от МКС и нова данъчна основа при внос в размер на 7248,63 лв. на основание чл. 55 от ЗДДС, и е изчислен нов размер на публичните държавните вземания, както следва: вносно митническо задължение – 658,97 лв. и ДДС – 1449,73 лв. След приспадане на платените публични държавни вземания дружеството е задължено да доплати мито в размер на 467,09 лв. и ДДС в размер на 1027.60 лв.

Правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентния съобразно чл.19, ал.7 от ЗМ орган и в необходимата форма, при спазване на административнопроизводствените правила.

Неоснователно се оспорва компетентността на административния орган. Предвид приложената по делото Заповед № 470/17.05.2024г. и болничен лист, удостоверяваща временна неработоспособност на титуляра на длъжността, съдът намира, че оспореното решение е валидно издадено от компетентен орган при условията на заместване.

Неоснователни са и твърденията, че митническият орган само формално е изпълнил задълженията си във връзка с правото на изслушване /чл.22, параграф 6, алинея 1 от МКС/. Следва да се отбележи, че в изпратеното на дружеството уведомление за предстоящото издаване на неблагоприятния за него акт, митническите органи подробно и коректно са изложили фактите и обстоятелствата по случая и своите мотиви относно решението, което ще бъде издадено. В указания срок дружеството не е изразило становище, нито е представило нови доказателства, респективно не е

поискала запознаване с конкретни документи по преписката, поради което няма основания да претендира, че административният орган не е изпълнил процесуалните си задължения по чл.22, параграф 6 от МКС.

На следващо място, неоснователно е и възражението, че е изтекъл тригодишният срок за уведомяване на длъжника по чл.103, параграф 1 от Регламент № 952/2013г. Съгласно посочената разпоредба длъжникът не се уведомява за митническо задължение след изтичането на три години от датата, на която е възникнало митническото задължение. В случая този срок започва да тече от датата на митническата декларация за поставяне на стоката под режим допускане за свободно обращение – 25.05.2021г., следователно изтича на 25.05.2024г. Съгласно чл.103, параграф 2, б. „б“ от МКС обаче, срокът по параграф 1 спира да тече, когато в съответствие с член 22, параграф 6 митническите органи съобщават на длъжника мотивите, въз основа на които възнамеряват да го уведомят за митническото задължение, като спирането се прилага от датата на съобщението до края на срока, в който на длъжника е предоставена възможност да изрази становището си. Доколкото в случая на жалбоподателя е изпратено такова уведомление, като му е предоставен 30-дневен срок за становище, следва да се приеме, че давността по чл.103, параграф 1 от МКС е спряла да тече за този период, следователно е изтекла на 25.06.2024г. Оспореното решение е издадено на 20.05.2024г., а уведомлението е извършено на 24.06.2024г., т.е. в рамките на срока на срока по чл.103, параграф 1 вр. параграф 2, буква „б“ от МКС.

Спорът основно е относно материалната законосъобразност на акта и се свежда до наличието на основание за неприемане на декларираната от жалбоподателя митническа стойност, съответно законосъобразно ли е определена нова митническа стойност съгласно чл. 74, параграф 3 от Регламент № 952/2013г.

Съгласно чл.70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Съгласно чл.140, параграф 1 от Регламент /ЕС/ № 2015/2447, озаглавен „Неприемане на декларираните договорни стойности“, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Съгласно параграф 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

В случая с процесната митническа декларация жалбоподателят е декларирал митническата стойност съобразно приложената към декларацията фактура. Митническите органи са оспорили, че това е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките, предвид получения отговор от К., съдържащ информация от износа на стоките. За съда предоставената извадка от Канадската система за деклариране на износа /CERS/ има официален характер, получена е по служебен път от компетентните органи на К., поради което не се подлага на съмнение нейната достоверност що касае, че именно това са данните при износа на стоката.

Съдът приема, че констатираните от митническите органи несъответствия между

обявената при износа стойност и декларираната при вноса договорна стойност на автомобила действително дават основания за извършване на допълнителна проверка по отношение реално платената или подлежаща на плащане цена на стоката. В тази връзка обосновано митническите органи са изискали от жалбоподателя да представи допълнителна информация. Дружеството е представило такива документи, но митническите органи са отказали да ги зачетат по съображения, които настоящият състав не споделя. Несъстоятелни са мотивите, с които не е кредитиран представения S. [EGH] – не била ясна датата на банковия документ, както и дали ставало дума за предплащане. В документа ясно е посочена датата, за която се отнася документа – 20.05.2021г., а що се отнася до това дали извършеният превод се явява предплащане, то това е неотносимо към факта каква в крайна сметка е реално платената или подлежаща на плащане цена. Действително, S. [EGH] удостоверява извършено плащане за по-голяма сума /5 111 CAD/, но в него е посочено, че то обхваща 3 фактури, които са конкретно посочени, като една от тях е фактурата № RA-E21032901/29.03.2021г., представена при вноса на автомобила. В случая, след като са приели, че това доказателство не е достатъчно, митническите органи са могли и е следвало да изискат от дружеството посочените в платежния документ други две фактури и така да проверят как е формирана общата сума на превода, съответно да установят категорично дали декларираната при вноса стойност е реално платената цена на автомобила. Това обаче не е сторено, поради което няма основание представените от дружеството доказателства да не бъдат ценени и да не се приеме, че декларираната при вноса митническа стойност е реално платената цена на автомобила.

Необходимо е да се отбележи, че освен представената извадка от канадската митническа система за деклариране на износа не са налице други доказателства – напр. фактура или договор, които да удостоверяват, че именно декларираната при износа от К. стойност е реално договорената и платена цена на процесния автомобил. Липсва информация дали посочената при износа стойност е продажната цена и дали тя не включва налози, такси и данъци, поети от износителя, които са останали за негова сметка. След като митническите органи не разполагат с други доказателства освен данните от електронната информация за износа, само въз основа на тях посочената във фактура № RA-E21032901/29.03.2021г. цена не може да се счете за недостоверна, съответно да се приеме, че това не е договорената и реално платена или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износа за митническата територия на Съюза.

На следващо място, освен че неоснователно административният орган е отказал да признае посочената от дружеството договорна стойност и декларираната въз основа нея митническа стойност, той незаконосъобразно е определил новата митническа стойност съгласно чл.74, параграф 3 от Регламент № 952/2013 въз основа на стойността, посочена при износа на стоката.

Съгласно чл.74, параграфи 1 от МКС, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2. В параграф 2 са предвидени следните вторични методи за определяне на митническата стойност: а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; б) договорната стойност на сходни

стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или г) изчислената стойност, която се състои от сбора на: i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки; ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза; iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д). Съгласно чл.74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; настоящата глава. Посочените критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност. В случая при изследване на първия от вторичните методи /метода на идентични стоки/ административният орган е приел, че е неприложим, тъй като поради обстоятелството, че автомобилът е катастрофирал е невъзможно да се установи идентичност с други такива стоки /автомобили/, които да са напълно еднакви във всяко отношение, респективно да са допуснати за свободно обращение в период от 45 дни преди и 45 дни след датата на митническото оформяне. Административният орган е обосновал и че не е възможно митническата стойност да се определи чрез метода на сходните стоки /следващия по ред съгласно чл.74, параграф 2, буква „б“), предвид липсата на информация за период от 90 дни за приети договорни стойности на стоки, произведени в същата държава, които имат подобни технически характеристики, степен на щета и съставни части с декларираната стока. Относно третия метод за определяне на митническата стойност на стоките митническият орган е посочил, че липсва база данни за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки с повреди или дефекти, включително за идентични и сходни стоки, поради което този метод също е неприложим. Накрая, обоснована е и неприложимост на четвъртия от вторичните методи поради това, че няма данни за разходите и стойността на материалите, разходите за производство, както и на допълнителните елементи, а така също и на размера на обичайната печалба.

В случая митническата стойност е незаконосъобразно определена в размер на 6 589,66 лева съгласно чл.74, параграф 3 от МКС, по „резервния метод“, както е озаглавен чл.144 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Митническите органи са посочили, че цената се определя на основание чл.73, параграф 3 от МКС въз основа на цената в електронната информация,

получена от канадските митнически власти. Това обаче на практика означава, че те са приели посочената при износа стойност като договорна стойност /реално платена или подлежаща на плащане цена/, т.е. определили са новата митническа стойност съобразно чл.70 от МКС, която, както вече беше посочено, не може да се приеме за установена и доказана. Определянето по този начин на нова митническа стойност е напълно незаконосъобразно, тъй като от една страна се заобикаля закона – прилага се първичният метод по чл.70, но се посочва като основание чл.74, параграф 3 от МКС, а от друга страна, не се спазват изискванията за определяне на митническата стойност по резервния метод, доколкото чл.144, параграф 1 от Регламента изисква прилагане на разумна гъвкавост, каквато в случая видимо отсъства напълно. Следователно, новата митническа стойност е незаконосъобразно определена, в резултат на което такива са и определените допълнителни задължения за мито и ДДС, както и лихвата върху определените суми.

Предвид изложеното, оспореното решение се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изхода на делото следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на разносните по делото в общ размер на 1050 лева съгласно представения списък..

Воден от изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ИМПАКТ АУТО“ ЕООД Решение № 32-859919/20.05.2024г., издадено от директора на ТД Митница Б..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ИМПАКТ АУТО“ ЕООД сума в размер на 1050 лева разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: